

Predică la Nașterea Maicii Domnului

Sf. Cuv. Ilie Cleopa,
icoană

V-ați gândit vreodată oare, pentru care pricină sfinții și dumnezeieștii Părinți, care au alcătuit Sinaxarul, au rânduit în așa fel ca praznicele împărătești care împodobesc crugul anului să înceapă cu Nașterea Maicii Domnului și să sfârșească cu Adormirea ei? Căci, după cum vedem, în prima lună a anului nou bisericesc, adică în 8 zile ale lunii septembrie, prăznuim Nașterea ei; iar în ultima lună, adică în 15 zile ale lunii august, Adormirea ei.

Pentru a înțelege acest lucru, ascultați! Într-un chip oarecare, pricina cea tainică pentru care începutul și sfârșitul anului nou bisericesc sunt pecetluite cu praznicele Maicii Domnului aceasta este: că prin mijlocirea Maicii Domnului, Prea Bunul și Prea Milostivul Dumnezeu a binevoit de a începe și de a termina planul mântuirii neamului omenesc din robia diavolului și din munca iadului.

Să știți și să înțelegeți, frații mei, că acest plan al lui Dumnezeu, de a mântui lumea prin mijlocirea Maicii Domnului, l-a arătat Dumnezeu în chip cu totul tainic și umbros, chiar de la începutul lumii, atunci când a zis către Eva că sămânța ei va zdrobi capul șarpelui (Facerea 3, 15).

Căci cu adevărat Hristos Dumnezeu, Care a zdrobit capul șarpelui, sămânța femeii se zice, ca Unul ce nu s-a născut din sămânță de bărbat (Sfântul Nicodim Aghioritul, Paza celor cinci simțiri, Mănăstirea Neamț, 1826, p. 325). Așadar, după cum vedem, încă de la începutul lumii, Prea Bunul și Prea Înduratul Dumnezeu în chip tainic a arătat prin Eva cea veche pe cea nouă și duhovnicească, ce avea să nască la plinirea vremii pe Noul Adam Hristos, Care a zdrobit prin a Lui întrupare capul șarpelui, al morții și al păcatului: „deoarece, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Corinteni 15, 21-22). Dar oare, frații mei, taina despre Maica Domnului numai prin Eva s-a închipuit? Nu, cu adevărat nu. Să înțelegeți și să știți că multe și prea multe simboluri și mărturii se găsesc în sfânta și dumnezeiasca Scriptură despre Maica Domnului, din care și noi în cuvântul ce urmează vom aduce în mijloc pe unele din ele, spre a vă da seama de acest mare adevăr. Deci să țineți minte că în planul mântuirii neamului omenesc, Maica Domnului a mai fost închipuită de porumbeața lui Noe. Căci precum aceea a adus lui Noe vestea cea bună a încetării potopului, așa și

Maica Domnului, porumbeața cea aleasă de Duhul Sfânt, prin nașterea lui Hristos, a adus în lume vestea cea mare a încetării păcatului și a slujirii de idoli (Facerea 8, 11: Acatistul Maicii Domnului, Icos 6).

Iarăși pe Maica Domnului a închipuit-o scara lui Iacov, cea pe care se suiau și se coborau îngerii lui Dumnezeu. Căci Maica Domnului a fost scara cea duhovnicească, pe care S-a pogorât Dumnezeu până la noi și pe care firea noastră s-a suit până de-a dreapta lui Dumnezeu (canonul Acatistului Maicii Domnului).

Pe Maica Domnului a mai închipuit-o rugul cel aprins care ardea și nu se mistuia de flacăra focului (Ieșirea 3, 2). Căci ea a fost rugul cel duhovnicesc care a primit în Sine focul Dumnezeirii și nu s-a ars de el (Sfântul Ioan Damaschinul). Maica Domnului a fost închipuită și prin toiagul lui Aaron care a odrăslit (Numerii 17, 8). Căci și ea din părinți sterpi și neroditori a răsărit și întru feciorie petrecând, de la Duhul Sfânt a zămislit și a născut pe Hristos (Icos I, 35).

Pe Maica Domnului a închipuit-o sfeșnicul cel cu șapte lumini (Ieșirea 37, 19-23), fiindcă ea cu toate cele șapte daruri ale Duhului Sfânt a strălucit în lume.